

ud i det Haab at kunne hjælpe deres nødlidende Medlemmester.

Bajer: Jeg skal ikke blande mig i den Tvist, der har været om, hvorvidt Redningsvæsenet bør være Statens eller Privates Sag, skjøndt det kan have sin store Interesse, thi det forekommer mig, at det bør indrettes saaledes, at det, saa vidt som muligt, fyldestgjør sit Formaal, at saa mange Menneskeliv som muligt blive reddede. Jeg undrer mig derfor over, at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) kunde holde saa stærkt paa, at Redningsvæsenet nødvendigvis skulde blive under Indenrigsministeriet, idet han gjorde gjældende, at derunder hørte jo Næringsvæsenet, og saa burde Redningsvæsenet ogsaa blive derunder. Jeg kan ikke negte, at jeg kom til at tænke paa Holbergs Reber Paars. Det er jo Anholt, vi tale om, og det er bekendt, at i længst forsvundne Tid befyldte man Anholtboerne for at leve kristelig og ernære sig af Vrag. Jeg lægger imidlertid ikke særdeles megen Vægt paa, om Redningsvæsenet kommer til at høre under det ene eller andet Ministerium, men det forekommer mig, at Meget taler for, hvad der nærmere er udklaret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Lugen), at disse forskellige Sager, som naturlig høre sammen og kunne kaldes de nautiske, komme ind under samme Ministerium, hvad enten det nu bliver Indenrigs- eller Marineministeriet. Jeg maa dog modsigte det ærede Medlem, naar han mente, at vi i Betænkningen fra 1873 ikke bestemte udtalte, at vi ønskede, at Redningsvæsenet skulde henlægges under Marineministeriet, thi Betænkningens Ord ere, at det vil være til Gavn for Redningsvæsenets Udvikling, om dets Bestyrelse henlægges under det Ministerium, hvorunder Lods-, Fyr- og Bagervæsenet hører, og det er for Diebliffet Marineministeriet. Det kunde ikke falde mig ind, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds ymte om, at ønske, at dette Lovforslag skulde standses. Jeg stemmer med stor Glæde for dets Overgang til 2den Behandling, men ligesaa stærkt maa jeg betone Nødvendigheden af, at det bliver nærmere prøvet, thi der foreligger flere Punkter, som ere saa utilstrækkelig oplyste, at det forekommer mig, at Thinget bør have nærmere Indblik i dem først. Om man end nærer nok saa varme Ønsker for snarest mulig at faae en Redningsstation paa Anholt, tror jeg ikke, selv om det skulde hende, at Loven ikke kom ud i denne Samling, at Tabet derved vilde være saa stort, thi der er saa Meget endnu at gjøre, og desuden en saa stor Langsomhed, som vi have set, ved at faae sliige Lovforslag udførte i Virkeligheden, at jeg ikke tror, det vil gjøre stor Forskel med Hensyn til det endelige Resultats Opnaeelse, om Lovforslaget kommer ud nu eller om et halvt Aar.

Indenrigsministeren (Seele): Jeg skal i det Par Ord, jeg ønsker at udtale om nærværende Lovforslag, nærmest holde mig til Forslaget selv, idet jeg ikke tror, det er nyttigt i dette Diebliff at komme ind paa store, vidtløftige Diskussioner om, under hvilket Ministerium Redningsvæsenet bør henlægges. Det Par Ord, jeg vil sige, skulde nærmest være til det ærede Medlem, der nu talte (Bajer). Han begyndte nemlig med at sige i sit første Foredrag, at der var et Par Punkter, som ikke vare tilstrækkelig oplyste; men nu veed jeg af gammel Erfaring, at den Slags Udtalelser pleie at betyde, at Sagen ikke skal komme videre for det Første, og om det end ikke var det ærede Medlems Mening, kunde det let blive Resultatet, hvis Sagen virkelig paa et saa sent Stadium af Samlingen skulde henvises til et Udvalg. Det ærede Medlem endte med at sige, at der var flere, ja endogsaa mange Punkter, som trængte til nærmere Undersøgelse. Det er dog vist at sige lovlig Meget. Jeg tror, at der er oplyst, hvad der behører at være oplyst, for at Thinget kan tage en forsvaerlig Beslutning. Det er oplyst, at der er foregaaet flere og flere Ulykkestilfælde paa Anholt, og at de navnlig ere stegne betydelig i de sidste 10 Aar i Forhold til Aarene 1855—65, og endelig at Besætningerne paa 6 Skibe ere gaaede tabte. Dette er tilstrækkelig sikkert oplyst og synes mig at tyde stærkt paa, at det er paa Tide at tage under Overveelse, om der kan gjøres Noget for at raade Bod paa de Ulykker, som passere paa Anholt's Kyster. Nu siger det ærede Medlem, at det ikke er oplyst, at der er tilstrækkeligt Mandskab til at betjene Redningsbaaen eller de Redskaber, man har i Sinde at anstafte. Jeg veed ikke, hvorledes det skal oplyses nærmere. Det er sagt, at der er 90 mandlige Beboere paa Anholt; det ærede Medlem, som har sagt det, maa selv indestaa derfor, jeg veed det ikke, men selv om der kun er 90, maa det formentlig være tilstrækkeligt til at kunne betjene en Redningsbaad; det kan imidlertid ogsaa være, at det ikke er tilstrækkeligt, det kommer jo an paa en Undersøgelse af, hvor stærke og gamle de paagjældende Mandfolk ere; men det er den Slags detaillerede Oplysninger, som jeg tror, man maa se bort fra, idet man maa nøies med, at de Folk, som give sig af dermed og ere bekendte med de Forhold, afgive den bestemte Erklæring, at der er saa meget Mandskab tilstede, at man med Nytte kan oprette en Redningsstation derovre, ligesom at der findes Midler til at bringe Redningsredskaberne frem. Dette, tror jeg, maa være tilstrækkeligt; dermed har jeg beroliget mig, og dermed tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem og Thinget maa kunne berolige sig, og naar den Omstændighed, at der ikke endnu er taget endelig Bestemmelse om, hvor man skal anbringe Redningsredskaberne, skulde tale for nogen Uvisshed i den hele Plan eller for Trangen til den nærmere Undersø-